

If you are in Rome

A véglegesítő – XIII.

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXIII. évfolyam, 49. szám, 2019. december 6.

K. ijenformán hagyott föl már a kilencvenes évek végén a felesleges próbálkozásokkal. Ha elvágódott „ebből a félelmetes és nevetséges hazából”, tehát, egyszerűen és igaztalanul szólva, *honvágya* volt, hát jegyet vett az első Rómába induló fapados gépre. „Mit csináljak, ha egyszer minden út oda vezet?” - tréfálkozott nehézkesen és unalmasan, ha társaságban ezt a különös szokását firtatták.

Az alattvalók utazási kedvét a tízezer forintos álomhatárt ostromló euroárfojam is jótékonyan lohasztotta. „Egy *ristretto* a Café Totóban *al banco* tizenötezer, asztalnál huszonöt. A havi fixből egyszer tudnék megvacsorázni Margeritha nővérnél. Szűkösen! Egy articsóka, természetesen *alla giudia*, meg egy tányér *cacio e pepe*. És talán egy negyed liter *bianco, della casa*. De a *pacalra* már nem futná” - számolta ki K. egy üres percében.